

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 11" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 219 ฉบับ เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 211 ฉบับ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้
  1. สภาพการใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร
  2. สภาพการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
  3. สภาพการใช้สื่อการเรียนการสอน

4. สภาพการวัดผลและประเมินผลการเรียน
5. สภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้
  1. ปัญหาการใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร
  2. ปัญหาการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
  3. ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน
  4. ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียน
  5. ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ ปรากฏผลการวิเคราะห์
ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสถานภาพของผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	63	81.8
หญิง	14	18.2
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	-	-
25 - 30 ปี	5	6.5
31 - 35 ปี	22	28.6
36 - 40 ปี	23	29.9
41 - 44 ปี	15	19.5
45 ปีขึ้นไป	12	15.6
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	5.2
ปริญญาตรี	73	94.8
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
4. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ		
1 - 5 ปี	51	66.2
6 - 10 ปี	17	22.1
11 - 15 ปี	5	6.5
มากกว่า 15 ปี	4	5.2
5. เคยเข้ารับการอบรม สัมมนาการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาหรือไม่		
เคย	15	19.5
ไม่เคย	62	80.5
6. <u>ในกรณีที่เคยเข้ารับการอบรม</u> จำนวนครั้งของการ อบรม หรือสัมมนาทางการเรียนการสอนภาษาไทยคือ		
1 ครั้ง	6	7.8
2 ครั้ง	4	5.2
3 ครั้ง	3	3.9
4 ครั้งขึ้นไป	2	2.6

จากตารางที่ 2 ปรากฏว่า สถานภาพของผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการที่เป็นผู้ให้
การสัมภาษณ์นั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 77 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี
มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการมาแล้วเป็น
เวลา 1-5 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรม สัมมนาการเรียนการสอนภาษาไทย และผู้ที่
เคยเข้ารับการอบรม ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม สัมมนามาแล้วจำนวน 1 ครั้ง

ตอนที่ 2 สถานการณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

1. สถานการณ์ใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3-5

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสถานการณ์ดำเนินงานด้านการใช้หลักสูตร

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
ครูภาษาไทยในโรงเรียนของท่าน มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนหรือไม่		
เข้าใจดีทุกคน	48	62.3
ยังมีบางคนไม่เข้าใจ	29	37.7
ท่านได้ดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ครูภาษาไทยมีความรู้ ความเข้าใจ และนำหลักสูตรไปใช้ได้เหมาะสม		
ให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย	38	49.4
จัดหาหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้ครูได้ศึกษา อย่างพอเพียง	66	85.7
สนับสนุนให้ครูภาษาไทยได้เข้าร่วมประชุม สัมมนาด้าน การใช้หลักสูตร	68	88.3
เชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและ เอกสารประกอบหลักสูตร	7	9.1

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
จัดให้มีการจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา	48	62.3
สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อหรือจัดทำเอกสาร ประกอบหลักสูตร	51	66.2
จัดให้มีการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา	15	19.5
จัดประชุมปฏิบัติการให้ครูจัดทำแผนการสอน	31	40.3
จัดให้มีการนิเทศภายใน	54	70.1

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ เห็นว่า ครูภาษาไทยในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจด้านการใช้หลักสูตรเป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 62.3

ในด้านการดำเนินการเพื่อให้ครูภาษาไทยมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้เหมาะสม ปรากฏว่าส่วนใหญ่ได้ดำเนินการด้านการสนับสนุนให้ครูภาษาไทย เข้าร่วมประชุม สัมมนาด้านการใช้หลักสูตรมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.3 จัดหาหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรให้ครูได้ศึกษาอย่างพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 85.7 และจัดให้มีการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 70.1 ตามลำดับ ส่วนการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการใช้หลักสูตรที่มีการดำเนินการเป็นส่วนน้อย ได้แก่ การเชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 9.1 จัดให้มีการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 19.5 และจัดประชุมปฏิบัติการให้ครูจัดทำแผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพของการดำเนินการด้านการใช้เอกสารประกอบหลักสูตร

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
เอกสารประกอบหลักสูตรที่ท่านได้จัดหาบริการแก่ครูภาษาไทยมีอะไรบ้าง		
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533	70	90.9
คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น	66	85.7
กำหนดการสอนรายจุดประสงค์	51	66.2
คู่มือครูประกอบการสอน	56	72.7
แผนการสอนรายวิชา	64	83.1
หนังสือเรียน	72	93.5
หนังสืออ่านประกอบ	61	79.2
แบบฝึกทักษะ	32	41.6
แบบฝึกหัด	40	51.9
ใบความรู้	29	37.7

จากตารางที่ 4 ปรากฏว่า เอกสารประกอบหลักสูตรที่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ได้จัดหาเพื่อบริการแก่ครูภาษาไทย ได้แก่ หนังสือเรียน คิดเป็นร้อยละ 93.5 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 90.9 คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 85.7 ส่วนเอกสารประกอบหลักสูตรที่พบว่ามีการจัดหามาบริการเป็นส่วนน้อย ได้แก่ ใบความรู้ คิดเป็นร้อยละ 37.7 แบบฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 41.6 และแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละ 51.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละแสดงสภาพของการใช้เอกสารประกอบหลักสูตร

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
เอกสารประกอบหลักสูตรที่ครูภาษาไทยใช้กันมากที่สุด ได้แก่		
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533	53	68.8
คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น	34	44.2
กำหนดการสอนรายจุดประสงค์	43	55.8
คู่มือครูประกอบการสอน	55	71.4
แผนการสอนรายวิชา	58	75.3
หนังสือเรียน	72	93.5
หนังสืออ่านประกอบ	47	61.0
แบบฝึกทักษะ	28	36.4
แบบฝึกหัด	41	53.2
ใบความรู้	14	18.2

จากตารางที่ 5 ปรากฏผลว่า เอกสารประกอบหลักสูตรที่ครูภาษาไทยใช้เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ หนังสือเรียน คิดเป็นร้อยละ 93.5 แผนการสอนรายวิชา คิดเป็นร้อยละ 75.3 และคู่มือประกอบการสอน คิดเป็นร้อยละ 71.4 ส่วนเอกสารประกอบหลักสูตรที่ครูภาษาไทยใช้กันเป็นส่วนน้อย ได้แก่ ใบความรู้ คิดเป็นร้อยละ 18.2 แบบฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 36.4 และคู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 44.2 ตามลำดับ

2. สภาพการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังแสดงในตารางที่ 6-8

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการดำเนินการด้านการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
ท่านใช้วิธีการใดสนับสนุนให้ครูภาษาไทยสามารถใช้วิธีสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้คำปรึกษา แนะนำในเรื่องวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสม	52	67.6
จัดประชุม สัมมนาเกี่ยวกับวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	27	35.1
จัดให้มีการสาธิตการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ	6	7.8
เข้าสังเกตการสอนในชั้นเรียนและให้คำแนะนำการสอน	22	28.6
จัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการใช้วิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม	23	28.6
จัดหาเอกสารความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ครูได้ศึกษา	40	51.7
ส่งเสริมให้มีการจัดห้องเรียนที่เสริมสร้างบรรยากาศ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	59	76.6

จากตารางที่ 6 ปรากฏว่า วิธีการที่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ใช้ในการสนับสนุนให้ครูภาษาไทยสามารถใช้วิธีการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการจัดห้องเรียนที่เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 76.6 การให้คำปรึกษา แนะนำในเรื่องการใช้วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 67.6 และการจัดหาเอกสารความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครูภาษาไทยได้ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.9 ส่วนวิธีการที่พบว่าใช้กันเป็นส่วนน้อยในการสนับสนุนการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ จัดให้มีการสาธิตการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 7.8 เข้าสังเกตการสอนในชั้นเรียนและให้คำแนะนำการสอน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และจัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการใช้วิธีสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 28.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพการดำเนินงานด้านการใช้วิธีสอนภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ท่านได้ให้คำแนะนำหรือสนับสนุนการใช้เทคนิคหรือวิธีสอนใดเป็นส่วนใหญ่		
การบรรยาย	68	88.3
การอภิปราย	46	59.7
การแบ่งกลุ่มทำงาน	74	96.1
การทำงานรายบุคคล	48	62.3
การสาธิต	20	26.0
การแสดงบทบาทสมมติ	27	35.1
การใช้บทเรียนสำเร็จรูป	16	20.8
การใช้เพลงประกอบการสอน	26	33.8
การใช้เกมประกอบการสอน	27	35.1

จากตารางที่ 7 ปรากฏผลว่า เทคนิคหรือวิธีการที่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ได้แนะนำหรือสนับสนุนให้ครูภาษาไทยใช้ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การแบ่งกลุ่มทำงาน คิดเป็นร้อยละ 96.1 การบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 88.3 และการทำงานรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 62.3 ส่วนเทคนิคหรือวิธีสอนที่พบว่าได้แนะนำหรือสนับสนุนเป็นส่วนน้อย ได้แก่ การใช้บทเรียนสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 20.8 การสาธิต คิดเป็นร้อยละ 26.0 และการใช้เพลงประกอบการสอน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
สภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่		
เป็นอยู่ในโรงเรียนของท่าน มีการปฏิบัติกันอย่างไรบ้าง		
ครูบรรยายตามเนื้อหาในหนังสือเรียน	57	74.0
ให้นักเรียนจดตามคำบรรยายของครู	22	28.6
ครูอธิบายบทเรียนแล้วให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม	59	76.7
ให้นักเรียนอ่านบทเรียนล่วงหน้าแล้วครูอธิบายประกอบ	34	44.2
ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเมื่อจบบทเรียน	60	77.9
ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	44	57.1
ให้นักเรียนฝึกทักษะรายกลุ่มหรือรายบุคคล	54	70.1
ให้นักเรียนทำรายงานและเสนอรายงานหน้าชั้น	40	51.9
ให้นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังจบบทเรียน	33	42.9
ให้นักเรียนฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน	47	61.0

จากตารางที่ 8 ปรากฏผลว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่ครูภาษาไทยใช้เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเมื่อจบบทเรียน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 77.9 ครูอธิบายบทเรียนแล้วให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 76.7 และครูอธิบายตามเนื้อหาในหนังสือเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนที่พบว่า ครูภาษาไทยจัดเป็นส่วนน้อยได้แก่ ให้นักเรียนจดตามคำบรรยายของครู คิดเป็นร้อยละ 28.6 ครูให้นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังจบบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และให้นักเรียนอ่านบทเรียนล่วงหน้าแล้วครูอธิบายประกอบ คิดเป็นร้อยละ 44.2 ตามลำดับ

3. สภาพการใช้สื่อการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการเพื่อการใช้สื่อการเรียนการสอน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 9-13

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการดำเนินการด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
ท่านใช้วิธีการที่ใดในการสนับสนุนให้ครูภาษาไทยใช้สื่อการเรียนการสอน		
ให้ความรู้แก่ครูในการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน	34	44.2
จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการใช้	48	62.3
สนับสนุนงบประมาณในการจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนการสอน	58	75.3
ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนาด้านการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน	67	87.0
ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนร่วมกันผลิตสื่อการเรียนการสอน	42	54.5
เชิญผู้เชี่ยวชาญ เช่น ศึกษานิเทศก์ มาให้คำแนะนำในการใช้และการจัดทำสื่อการเรียนการสอน	18	23.4
ให้คำปรึกษา แนะนำในการเลือกสื่อที่มีคุณภาพและมีคุณค่าต่อการเรียนการสอน	29	37.7
จัดศูนย์สื่อการเรียนการสอนไว้ในโรงเรียน	44	57.1
จัดเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ความสะดวกแก่ครู	24	31.2

จากตารางที่ 9 ปรากฏผลว่า วิธีการที่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ได้ใช้ ในการสนับสนุนให้ครูภาษาไทยได้ใช้สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูภาษาไทยเข้า รับการอบรม สัมมนาด้านการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 87.0 การ สนับสนุนงบประมาณในการจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 75.3 และการ จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้พอเพียงต่อความต้องการใช้ คิดเป็นร้อยละ 62.3 ส่วนวิธีการที่ พบเป็นส่วนน้อยในการสนับสนุนให้ครูภาษาไทยใช้สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ การเชิญผู้เกี่ยวข้อง เช่น ศึกษานิเทศก์ มาให้คำแนะนำในการใช้และการจัดทำสื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 23.4 จัดเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ความสะดวกแก่ครู คิดเป็นร้อยละ 31.2 และให้คำปรึกษา แนะนำในการเลือกสื่อที่มีคุณภาพและมีคุณค่าต่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 37.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพการจัดหาสื่อการเรียนการสอน

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
สื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่โรงเรียนได้จัดหาเพื่อ		
บริการแก่ครูภาษาไทย มีอะไรบ้าง		
บัตรคำและแถบประโยค	70	90.9
แผนภูมิ	58	75.3
รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพวาด	47	61.0
หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ	77	100
หุ่นจำลอง ของจริง	24	31.2
เทปบันทึกเสียง	63	81.8
วิทยุ	55	71.4
โทรทัศน์	60	77.9
วีดิทัศน์	32	41.6
ภาพยนตร์	2	2.6
เครื่องฉายสไลด์	57	74.0
เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	54	70.1

จากตารางที่ 10 ปรากฏผลว่า ประเภทของสื่อการเรียนการสอนที่โรงเรียนส่วนใหญ่ได้จัดหาเพื่อบริการให้แก่ครูภาษาไทย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 100 บัตรคำและแถบประโยค คิดเป็นร้อยละ 90.9 และเทปบันทึกเสียง คิดเป็นร้อยละ 81.8 ตามลำดับ ส่วนสื่อการเรียนการสอนที่มีการจัดหามาบริการเป็นส่วนน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.6 หุ่นจำลอง ของจริง คิดเป็นร้อยละ 31.2 และวีดิทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 41.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
สื่อการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยนำมาใช้ในการเรียน การสอนในห้องเรียน นอกเหนือจากหนังสือเรียนมีอะไรบ้าง		
บัตรคำและแถบประโยค	58	75.3
แผนภูมิ	47	61.0
รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพวาด	45	58.4
หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ	74	96.1
หุ่นจำลอง ของจริง	16	20.8
เทปบันทึกเสียง	68	88.3
วิทยุ	44	57.1
โทรทัศน์	41	53.2
วีดิทัศน์	39	50.6
เครื่องฉายสไลด์	30	39.0
เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	35	45.5
ภาพยนตร์	1	1.3

จากตารางที่ 11 ปรากฏผลว่า สื่อการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยส่วนใหญ่นำมาใช้ใน
ห้องเรียน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 96.1 เทปบันทึกเสียง
คิดเป็นร้อยละ 88.3 บัตรคำและแถบประโยค คิดเป็นร้อยละ 75.3 ส่วนสื่อการเรียนการสอน
ที่นำมาใช้เป็นส่วนน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 1.3 หุ่นจำลอง ของจริง คิดเป็นร้อยละ
20.8 และเครื่องฉายสไลด์ คิดเป็นร้อยละ 39.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของการดำเนินการจัดหาสื่อการเรียนการสอน

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
สื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่มีอยู่ ทางโรงเรียนได้ มาโดยวิธีใด		
ซื้อวัสดุมาจัดทำสื่อการเรียนการสอน	56	72.7
หางบประมาณมาเพื่อจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน	43	55.8
ใช้วัสดุในท้องถิ่นมาจัดทำสื่อการเรียนการสอน	41	53.2
ขอบริจาคหรือขอยืมจากหน่วยงานหรือสถานศึกษาอื่น ๆ	41	53.2
จัดซื้อสื่อการเรียนการสอนด้วยเงินบำรุงการศึกษา	46	59.7
ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนการสอน	32	41.6
ผลิตใช้ร่วมกันในกลุ่มโรงเรียน	23	29.9
ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานต้นสังกัด	28	36.4
ครูผู้สอนจัดทำด้วยตนเอง	42	54.5

จากตารางที่ 12 ปรากฏผลว่า วิธีการที่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ใช้ในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ จัดซื้อวัสดุมาจัดทำเป็นสื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 72.7 จัดซื้อสื่อการเรียนการสอนด้วยเงินบำรุงการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 59.7 และจัดหาเงินงบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 55.8 ส่วนวิธีการที่พบเป็นส่วนน้อยในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ การผลิตใช้ร่วมกันในกลุ่มโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.9 ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานต้นสังกัด คิดเป็นร้อยละ 36.4 และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาหรือจัดทำ คิดเป็นร้อยละ 41.6 ตามลำดับ

4. สถานการณ์วัดและประเมินผลการเรียน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์วัดและประเมินผลการเรียนการสอน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 13-15

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
ท่านใช้วิธีการใดในการส่งเสริมให้ครูสามารถวัดและประเมินผล การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้		
ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	54	70.1
จัดทำตำรา หรือเอกสารความรู้ด้านการวัดและประเมินผล ให้ครูได้ศึกษา	55	71.4
ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในการ สร้างข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	49	63.6
จัดทำเอกสารความรู้ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อเผยแพร่	24	31.2
ส่งครูเข้าประชุม อบรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	41	53.2
จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อให้ครูผู้สอนได้จัดทำข้อสอบมาตรฐาน	43	55.8
จัดให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ	11	14.3
โรงเรียนจัดหาข้อสอบมาตรฐานให้ครูใช้	31	40.3

จากตารางที่ 13 ปรากฏผลว่า วิธีการที่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ใช้ในการส่งเสริมให้ครูภาษาไทยสามารถวัดและประเมินผลการเรียน ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ การจัดทำตำรา หรือเอกสารความรู้ด้านการวัดและประเมินผลให้ครูได้ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 71.4 การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 70.1 และให้ความร่วมมือและช่วยเหลือครูภาษาไทยในการสร้างข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 63.6 ส่วนการวินิจฉัยการที่พบว่ามีการดำเนินการเป็นส่วนน้อย ได้แก่ การจัดทำมีการวิเคราะห์ข้อสอบ คิดเป็นร้อยละ 14.3 โรงเรียนจัดทำเอกสารความรู้ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อเผยแพร่ คิดเป็นร้อยละ 31.2 และโรงเรียนจัดหาข้อสอบมาตรฐานมาให้ครูใช้ คิดเป็นร้อยละ 40.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการดำเนินการด้านการกำหนดเกณฑ์ในการ
วัดและประเมินผลการเรียน

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
การกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชา ภาษาไทยในโรงเรียนของท่าน มีการปฏิบัติกันอย่างไร		
ครูแต่ละคนกำหนดเกณฑ์ของตนเอง	3	3.9
ครูที่สอนรายวิชาเดียวกันช่วยกันกำหนดเกณฑ์	5	6.5
ครูในหมวดวิชาภาษาไทยร่วมกันกำหนดเกณฑ์	4	5.2
หัวหน้าสายภาษาไทยเป็นผู้กำหนดเกณฑ์	2	2.6
กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์	61	79.2

จากตารางที่ 14 ปรากฏผลว่า การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนที่มีการปฏิบัติกันมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 79.2 ส่วนแนวทางการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลรูปแบบอื่น ๆ พบว่ามีการปฏิบัติกันเป็นส่วนน้อย ซึ่งได้แก่ หัวหน้าสายภาษาไทยเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 2.6 ครูแต่ละคนกำหนดเกณฑ์ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 3.9 และครูในหมวดวิชาภาษาไทยร่วมกันกำหนดเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการใช้วิธีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน
ของครูภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
การวัดผลและประเมินผลการเรียนในระหว่างเรียน ครู ผู้สอนวิชาภาษาไทยใช้วิธีการใด		
ตอบคำถามปากเปล่า	39	50.6
อภิปรายแสดงความคิดเห็น	25	32.5
มอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าแล้วรายงานหน้าชั้น	55	71.4
ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	58	75.3
ให้ทำกิจกรรม เช่น แสดงละคร จัดนิทรรศการ	17	22.1
ตรวจสอบจดงานของนักเรียน	52	67.5
ทำการทดสอบย่อย	73	94.8
สังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล เช่น ความสนใจ	54	70.1

จากตารางที่ 15 ปรากฏผลว่า วิธีการที่ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ใช้ในการวัดและประเมินผล
ในระหว่างเรียน ได้แก่ การทดสอบย่อย คิดเป็นร้อยละ 94.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด คิดเป็น
ร้อยละ 75.3 และมอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าแล้วรายงานหน้าชั้น คิดเป็นร้อยละ 71.4 ส่วน
วิธีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนที่พบว่าครูภาษาไทยใช้กันเป็นส่วนน้อย ได้แก่ การให้นักเรียน
ทำกิจกรรม เช่น แสดงละคร จัดนิทรรศการ คิดเป็นร้อยละ 22.1 ให้นักเรียนอภิปรายแสดง
ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 32.5 ตามลำดับ

4. สภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 16-20

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการดำเนินการด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
หมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียนของท่าน ได้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือไม่		
จัด	77	100
ไม่จัด	-	-
ท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างไรบ้าง		
เป็นหัวหน้าโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน	14	18.2
เป็นที่ปรึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตร	59	76.6
เป็นวิทยากรให้กับกลุ่มสนใจ	11	14.3
ให้การบริการด้านวัสดุอุปกรณ์	43	55.8
เชิญวิทยากรมาให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	10	13.0
ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความร่วมมือ	28	36.4
วางแผนโครงการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับครูภาษาไทย	43	55.8

จากตารางที่ 16 ปรากฏผลว่า หมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยคิดเป็นร้อยละ 100

ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยของผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการนั้น ปรากฏผลว่า ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่มีส่วนร่วม ในด้านการเป็นที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 76.6 การให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 55.8 และการวางแผนโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรร่วมกับครูในหมวดภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 55.8 ตามลำดับ และพบว่าผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นส่วนน้อย ได้แก่ ด้านการเชิญวิทยากรมาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 13 การเป็นวิทยากรให้กับกลุ่มสนใจ คิดเป็นร้อยละ 14.3 และการเป็นหัวหน้าโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการวางแผนและดำเนินการเพื่อจัดกิจกรรม
เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ท่านมีวิธีการ จัดโดยยึดหลักการใด		
ครูเป็นผู้วางแผนและดำเนินการเอง	4	5.2
ครูวางแผนแล้วให้นักเรียนดำเนินการ	12	15.6
ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนและดำเนินงานร่วมกัน	45	58.4
นักเรียนวางแผนและดำเนินงาน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	16	20.8

จากตารางที่ 17 ปรากฏผลว่า การวางแผนและดำเนินงานเพื่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น หลักการที่ปฏิบัติกันเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนและดำเนินงานร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 58.4 ส่วนหลักการวางแผนและดำเนินงานในรูปแบบอื่น ๆ พบว่ามีการปฏิบัติกันเป็นส่วนน้อย ได้แก่ ครูเป็นผู้วางแผนและดำเนินการเอง คิดเป็นร้อยละ 5.2 ครูวางแผนแล้วให้นักเรียนดำเนินการคิดเป็นร้อยละ 15.6 และนักเรียนวางแผนและดำเนินงาน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละแสดงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หมวดวิชาภาษาไทยจัดขึ้น มีอะไรบ้าง		
เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิต	3	3.9
จัดอภิปราย หรือโต้วาที	14	18.2
การประกวดอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง	42	54.5
การประกวดการเขียน เช่น เขียนกลอน คำขวัญ	49	63.6
จัดทำหนังสือหรือเอกสารเผยแพร่	2	2.6
การแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย	32	41.6
การจัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่	51	66.2
จัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ	17	22.1
การเล่นเกมที่ประกอบความรู้ทางภาษาไทย	14	18.2
การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม เช่น การแสดงพื้นบ้าน	9	11.7
จัดศึกษานอกสถานที่	4	5.2

จากตารางที่ 18 ปรากฏผลว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่ครูภาษาไทยจัดกันเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่ คิดเป็นร้อยละ 66.2 การประกวดการเขียน เช่น การเขียนกลอน คำขวัญ คิดเป็นร้อยละ 63.6 การประกวดการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง คิดเป็นร้อยละ 54.5 ส่วนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พบว่า มีการจัดกันเป็นส่ว น้อย ได้แก่ การจัดทำหนังสือหรือเอกสารเผยแพร่ คิดเป็นร้อยละ 2.6 เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิต คิดเป็นร้อยละ 3.9 และการจัดศึกษานอกสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละแสดงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนให้ความสนใจ
เข้าร่วมกิจกรรม

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทใดบ้างที่นักเรียนให้ความสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมกันมาก		
เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิต	3	3.9
จัดอภิปราย หรือโต้วาที	13	16.9
การประกวดอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง	32	41.6
การประกวดการเขียน เช่น เขียนกลอน คำขวัญ	35	45.5
จัดทำหนังสือหรือเอกสารเผยแพร่	2	2.6
การแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย	30	36.0
การจัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่	39	50.6
จัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ	11	14.3
การเล่นเกมที่ประกอบความรู้ทางภาษาไทย	12	15.6
การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม เช่น การแสดงพื้นบ้าน		
การเล่านิทาน	6	7.8
จัดศึกษานอกสถานที่	4	5.2

จากตารางที่ 19 ปรากฏผลว่าประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนส่วนใหญ่
ให้ความสนใจ ได้แก่ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่ คิดเป็นร้อยละ 50.6 การ
ประกวดการเขียน เช่น การเขียนกลอน คำขวัญ คิดเป็นร้อยละ 45.5 การประกวดการอ่าน
ร้อยแก้วและร้อยกรอง คิดเป็นร้อยละ 41.6 ส่วนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนให้ความสนใจ

น้อย ได้แก่ การจัดทำหนังสือหรือเอกสารเผยแพร่ คิดเป็นร้อยละ 2.6 การเชิญวิทยากรมา
บรรยายหรือสาธิต คิดเป็นร้อยละ 3.9 และการจัดการศึกษานอกสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 5.2
ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนและค่าร้อยละแสดงช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิชาภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 77)	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ส่วนใหญ่		
จัดในเวลาใด		
ในเวลาเรียน	30	39.0
ระหว่างพักกลางวัน	31	40.3
ก่อนหรือหลังเลิกเรียน	22	28.6
วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	4	5.2
ในคาบเรียนกิจกรรมตามตารางที่โรงเรียนกำหนด	40	51.9
ในเทศกาลหรือวันสำคัญทางวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่	58	75.3

จากตารางที่ 20 ปรากฏผลว่า ช่วงเวลาที่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ในเทศกาลหรือวันสำคัญทางวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ คิดเป็นร้อยละ 75.3 จัดในคาบเรียนกิจกรรมตามตารางที่โรงเรียนกำหนด คิดเป็นร้อยละ 51.9 และจัดในระหว่างพักกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ส่วนช่วงเวลาที่พบว่า มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นส่วนน้อย ได้แก่ การจัดในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 5.2 จัดในช่วงก่อนหรือหลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และจัดในเวลาเรียน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครุภาษาไทย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสถานภาพของครุภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N = 211)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	85	40.3
หญิง	126	59.7
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	5	2.4
25 - 30 ปี	51	24.2
31 - 35 ปี	92	43.6
36 - 40 ปี	39	18.5
41 - 44 ปี	12	5.7
45 ปีขึ้นไป	12	5.7
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	7.1
ปริญญาตรี	192	91.0
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.9

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (N = 211)	ร้อยละ
4. พื้นฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย		
เรียนเป็นวิชาเอก	95	45.0
เรียนเป็นวิชาโท	16	7.6
ไม่มีวุฒิทางภาษาไทยแต่ได้รับมอบหมายให้สอน	100	47.4
5. จำนวนคาบต่อสัปดาห์ที่สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
ต่ำกว่า 10 คาบ	77	36.5
12 - 15 คาบ	53	25.1
18 - 22 คาบ	43	20.4
มากกว่า 24 คาบ	38	18.0
6. ท่านเคยเข้ารับการอบรม สัมมนาทางการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาหรือไม่		
เคย	148	70.1
ไม่เคย	63	29.9
7. ในกรณีที่เคยเข้ารับการอบรม จำนวนครั้งของการอบรม หรือสัมมนาทางการเรียนการสอนภาษาไทยคือ		
1 ครั้ง	82	38.9
2 ครั้ง	41	19.4
3 ครั้ง	20	9.5
4 ครั้งขึ้นไป	5	2.4

จากตารางที่ 21 ปรากฏผลว่า สถานภาพของครูภาษาไทยที่เป็นผู้ให้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 211 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี วุฒิการศึกษาสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรี ไม่มีวุฒิทางภาษาไทยแต่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาภาษาไทย จำนวนคาบที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต่ำกว่า 10 คาบต่อสัปดาห์ เคยเข้ารับการอบรม สัมมนาด้านการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาแล้ว และเคยเข้ารับการอบรม สัมมนา มาแล้ว จำนวน 1 ครั้ง เป็นส่วนใหญ่

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 22-23

ตารางที่ 22 ค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดง
ปัญหาด้านการใช้หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร			
วิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2.30	.84	มีปัญหาน้อย
ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร			
วิชาภาษาไทยทั้งจุดประสงค์ทั่วไปและรายวิชา	2.14	.90	มีปัญหาน้อย
ขาดทักษะในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้จากคำอธิบายรายวิชา	2.43	.90	มีปัญหาน้อย
จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยไม่ชัดเจนเพียงพอ	2.05	.82	มีปัญหาน้อย
จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะและประสบการณ์เดิมของนักเรียน	1.93	.75	มีปัญหาน้อย
ขาดความรู้ และประสบการณ์ในการจัดทำแผนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา	2.46	1.11	มีปัญหามาก
ไม่ได้รับการอบรม สัมมนาด้านการใช้หลักสูตร	2.98	1.06	มีปัญหามาก

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
โรงเรียนไม่ได้จัดให้มีการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้			
รายวิชาภาษาไทย	2.84	1.03	มีปัญหามาก
ขาดงบประมาณสนับสนุนเพื่อการจัดห้องเรียนให้ส่งเสริม			
บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	2.08	.88	มีปัญหาน้อย
เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับเนื้อหาใน			
หลักสูตร	2.85	1.16	มีปัญหามาก
ขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางการสอนภาษาไทยโดยตรง	3.29	.92	มีปัญหามาก
รวม	2.49	.50	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียง ตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต จะพบว่า ครูภาษาไทยประสบกับปัญหาในระดับมาก ในเรื่องการขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางภาษาไทยโดยตรง ไม่ได้รับการอบรมสัมมนาด้านการใช้หลักสูตร เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับเนื้อหาในหลักสูตร ส่วนปัญหาที่พบในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาในเรื่องจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะและประสบการณ์เดิมของนักเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยไม่ชัดเจนเพียงพอ และขาด ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยทั้งจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์รายวิชา

ตารางที่ 23 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดง
ปัญหาการใช้เอกสารประกอบหลักสูตรของครูภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
เอกสารประกอบหลักสูตรไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา	2.20	.90	มีปัญหาน้อย
เนื้อหาของเอกสารประกอบหลักสูตรไม่มีความชัดเจนเพียงพอ	2.44	.73	มีปัญหาน้อย
ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำเอกสารหรือใบความรู้			
ประกอบกรเรียนการสอน	3.11	.88	มีปัญหามาก
ขาดงบประมาณในการจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร	3.21	.71	มีปัญหามาก
ขาดความรู้ ความเข้าใจในการใช้เอกสารประกอบหลักสูตร	2.45	.86	มีปัญหาน้อย
ขาดเอกสารประกอบหลักสูตรวิชาภาษาไทย	3.37	.83	มีปัญหามาก
ขาดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง	2.45	1.06	มีปัญหาน้อย
ขาดคู่มือการใช้หลักสูตร	2.82	1.03	มีปัญหามาก
ขาดคู่มือประกอบการสอนวิชาภาษาไทย	2.55	1.08	มีปัญหามาก
ขาดแผนการสอนรายวิชาภาษาไทย	2.72	1.14	มีปัญหามาก
ขาดหนังสือเรียนรายวิชาภาษาไทย	3.29	.88	มีปัญหามาก
ขาดหนังสืออ่านนอกเวลา	3.25	.92	มีปัญหามาก
ขาดหนังสืออ่านประกอบ	3.16	.88	มีปัญหามาก
ขาดแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย	3.25	.94	มีปัญหามาก
ขาดแบบฝึกทักษะทางภาษา	3.16	.97	มีปัญหามาก
ขาดใบความรู้	2.19	.93	มีปัญหาน้อย
รวม	2.85	.51	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหา
ด้านการใช้เอกสารประกอบหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยัมเลขคณิต พบว่า ปัญหาด้านการใช้
เอกสารประกอบหลักสูตรที่ครูภาษาไทยประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาการขาดเอกสาร
ประกอบหลักสูตรวิชาภาษาไทย ขาดงบประมาณในการจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร และขาด
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำเอกสารหรือใบความรู้ประกอบการเรียนการสอน

และเมื่อพิจารณาปัญหาการขาดเอกสารประกอบหลักสูตรโดยแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ
พบว่า มีการขาดแคลนเอกสารประกอบหลักสูตรเกือบทุกประเภทในระดับมาก โดยเฉพาะการขาด
หนังสือเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา และแบบฝึกหัดภาษาไทย ส่วนเอกสารประกอบหลักสูตรที่พบว่า
ขาดแคลนในระดับน้อย ได้แก่ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และใบความรู้

2. ปัญหาการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 24-25

ตารางที่ 24 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดง
ปัญหาการใช้วิธีสอนแต่ละประเภท ของครูภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
การบรรยาย	2.37	.81	มีปัญหาน้อย
การอภิปราย	2.49	.86	มีปัญหาน้อย
การสาธิต	2.18	.87	มีปัญหาน้อย
การแบ่งกลุ่มทำงาน	2.01	.73	มีปัญหาน้อย
การทำงานรายบุคคล	2.36	.91	มีปัญหาน้อย
การแสดงบทบาทสมมติ	2.99	.81	มีปัญหามาก
การให้บทเรียนสำเร็จรูป	2.74	.95	มีปัญหามาก
การใช้เพลงประกอบการสอน	2.63	.81	มีปัญหามาก
การใช้เกมประกอบการสอน	2.54	.86	มีปัญหามาก
รวม	2.48	.58	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏผลว่าครูภาษาไทยประสบปัญหาการใช้วิธีสอนอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต พบว่า ปัญหาด้านการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่ครูภาษาไทยประสบปัญหาในระดับมาก ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การใช้บทเรียนสำเร็จรูป การใช้เพลงประกอบการสอน และการใช้เกมประกอบการสอน ส่วนปัญหาในด้านการใช้วิธีสอนที่พบในระดับน้อย ได้แก่ การแบ่งกลุ่มทำงาน การสาธิต การทำงานรายบุคคล การบรรยาย และการอภิปราย

ตารางที่ 25 ค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดง
ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
ขาดความรู้ และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2.52	.86	มีปัญหามาก
ขาดความรู้ ความเข้าใจในการเลือกกิจกรรมการเรียน การสอนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับจุด ประสงค์การเรียนรู้	2.89	.88	มีปัญหามาก
จุดประสงค์การเรียนรู้ไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน	2.06	.82	มีปัญหาน้อย
เวลาเรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน	2.12	.83	มีปัญหาน้อย
พื้นฐานความรู้ ความสามารถของนักเรียนแตกต่างกัน	2.81	.98	มีปัญหามาก
นักเรียนขาดความสนใจและความกระตือรือร้นในการร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน	2.27	.84	มีปัญหาน้อย
สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	2.83	1.06	มีปัญหามาก
	2.38	.94	มีปัญหาน้อย
รวม	2.41	.60	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยเลขคณิตแล้ว พบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูภาษาไทยประสบอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาในด้านการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนขาดความสนใจและความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เวลาเรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนปัญหาที่พบในระดับน้อย ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พื้นฐานความรู้ ความสามารถของนักเรียนแตกต่างกัน และสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ 26-27

ตารางที่ 26 ค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดงปัญหาทั่วไปในการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
	(N = 211)		
สื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่ทันสมัย	3.08	.90	มีปัญหามาก
สื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพชำรุดไม่สามารถนำมาใช้ได้	2.88	1.04	มีปัญหามาก
ขาดสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาวิชาภาษาไทย	3.37	.88	มีปัญหามาก
สื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน	3.27	.83	มีปัญหามาก
ขาดงบประมาณในการจัดซื้อหรือจัดหาสื่อการเรียนการสอน	3.57	.72	มีปัญหามากที่สุด
ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน	3.45	.72	มีปัญหามาก
ขาดความรู้ และประสบการณ์ในการจัดหาหรือจัดทำสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	2.86	.93	มีปัญหามาก
ขาดทักษะในการดัดแปลงวัสดุท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	2.76	.95	มีปัญหามาก
มีชั่วโมงสอนมากทำให้ไม่มีเวลาจัดทำสื่อการเรียนการสอน	3.39	.87	มีปัญหามาก
ขาดทักษะในการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาวิชา	2.60	.94	มีปัญหามาก

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
ขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์	3.17	.95	มีปัญหามาก
ไม่มีเจ้าหน้าที่บริการสื่อการเรียนการสอนในโรงเรียน	3.08	1.09	มีปัญหามาก
ผู้บริหารไม่สนับสนุนให้มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน	2.09	1.04	มีปัญหาน้อย
รวม	3.04	.57	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหาด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต พบว่าปัญหาด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ การขาดงบประมาณในการจัดซื้อหรือจัดหาสื่อการเรียนการสอน ส่วนปัญหาที่พบในระดับมาก ได้แก่ ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน มีชั่วโมงสอนมากทำให้ไม่มีเวลาจัดทำสื่อการเรียนการสอน และขาดสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาวิชาภาษาไทย ส่วนปัญหาที่พบในระดับน้อย ได้แก่ ผู้บริหารไม่สนับสนุนให้มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 27 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดง
ปัญหาการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนแต่ละประเภท

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
	(N = 211)		
บัตรคำและแถบประโยค	2.83	1.07	มีปัญหามาก
แผนภูมิ	2.98	.99	มีปัญหามาก
รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพวาด	3.19	.82	มีปัญหามาก
หุ่นจำลอง ของจริง	3.39	.96	มีปัญหามาก
เทปบันทึกเสียง	3.02	.96	มีปัญหามาก
โทรทัศน์	3.25	.64	มีปัญหามาก
วิทยุทัศน์	3.39	.95	มีปัญหามาก
ภาพยนตร์	3.74	.64	ปัญหามากที่สุด
เครื่องฉายภาพนิ่ง (สไลด์)	3.22	1.02	มีปัญหามาก
เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	3.23	.65	มีปัญหามาก
รวม	3.22	.58	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 27 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหา
การขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนแต่ละประเภท อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต พบว่าสื่อการเรียนการสอน
ที่มีปัญหาขาดแคลนในระดับมากที่สุด ได้แก่ ภาพยนตร์ ส่วนสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ พบว่า ประสบ
ปัญหาขาดแคลนในระดับมากทุกประเภท ได้แก่ วิทยุทัศน์ หุ่นจำลองและของจริง โทรทัศน์ เครื่อง
ฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายภาพนิ่ง รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพวาด บัตรคำและแถบประโยค ตามลำดับ

4. ปัญหาการวัดผลและประเมินผลการเรียน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดง
ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนของครูภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
ขาดความรู้ ความเข้าใจวิธีการวัดผลตามระเบียบการวัดผล และประเมินผลการเรียน	2.24	.91	มีปัญหาน้อย
ขาดความรู้ และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดผลแบบต่าง ๆ มีความยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผลให้ครอบคลุม	2.48	.97	มีปัญหาน้อย
จุดประสงค์การเรียนรู้	2.80	.92	มีปัญหามาก
มีความยุ่งยากในการเลือกใช้เครื่องมือวัดผลให้เหมาะสมกับ เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด	2.69	.94	มีปัญหามาก
มีความยุ่งยากในการเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมชัดเจน	2.29	.88	มีปัญหามาก
ขาดความรู้ ความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อทดสอบ	2.73	.91	มีปัญหามาก
ไม่สามารถวัดผลให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ที่วางไว้ทั้งหมด	2.46	.91	มีปัญหาน้อย
ข้อทดสอบที่วัดพฤติกรรมขั้นสูงกว่าความรู้ ความจำสร้างได้ยาก	2.67	.89	มีปัญหามาก
จำนวนจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดมีมากเกินไป	2.51	.91	มีปัญหามาก
เวลาเรียนไม่เพียงพอจึงต้องวัดผลครั้งละหลาย ๆ บทเรียน	2.48	.94	มีปัญหาน้อย

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
	(N = 211)		
ระเบียบว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลการเรียนไม่เหมาะสม	2.02	.85	มีปัญหาน้อย
ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลไม่มีมาตรฐานเพียงพอ	2.56	.97	มีปัญหามาก
ขาดเอกสาร คู่มือ และระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน	2.49	1.05	มีปัญหาน้อย
นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียน	2.19	.93	มีปัญหาน้อย
คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ	2.37	.84	มีปัญหาน้อย
รวม	2.46	.64	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต พบว่า ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนที่ครูภาษาไทยประสบอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ครูมีความยุ่งยากในการสร้างเครื่องมือวัดผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีความยุ่งยากในการเลือกใช้เครื่องมือวัดผลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ส่วนปัญหาที่พบในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาในเรื่อง ระเบียบว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลการเรียนไม่เหมาะสม นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียน ครูขาดความรู้ ความเข้าใจวิธีการวัดผลตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลการเรียน

5. ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 29-30

ตารางที่ 29 ค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดงปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของครูภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
	(N = 211)		
ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.65	.91	มีปัญหามาก
ขาดทักษะและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา	2.92	.89	มีปัญหามาก
ขาดงบประมาณสนับสนุนงานดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.44	.73	มีปัญหามาก
ขาดวัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.33	.78	มีปัญหามาก
เวลาไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่วางเป้าหมายไว้	3.04	.90	มีปัญหามาก
สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.75	.92	มีปัญหามาก
กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.43	.88	มีปัญหาน้อย
ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยตรง	3.24	.88	มีปัญหามาก
ผู้รับผิดชอบโดยตรงขาดทักษะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.96	.89	มีปัญหามาก
ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจหรือสนับสนุนเท่าที่ควร	2.80	.97	มีปัญหามาก

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
	(N = 211)		
นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.14	.87	มีปัญหาน้อย
นักเรียนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.24	.92	มีปัญหาน้อย
นักเรียนไม่ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้น	2.57	.93	มีปัญหามาก
นักเรียนขาดประสบการณ์ และทักษะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยตนเอง	3.09	.89	มีปัญหามาก
รวม	2.79	.60	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 29 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับความถี่มีเลขคี่คั่นพบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรส่วนใหญ่ครูภาษาไทยประสบปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขาดวัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น ส่วนปัญหาที่พบอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาในเรื่องนักเรียนไม่ให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักเรียนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และขาดบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยตรง

ตารางที่ 30 ค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดง
ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละประเภท

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
(N = 211)			
เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิต	3.25	.96	มีปัญหามาก
จัดอภิปรายหรือโต้วาที	2.88	.94	มีปัญหามาก
การประกวดการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง	2.47	.90	มีปัญหาน้อย
การประกวดการเขียน เช่น เรียงความ กลอน	2.41	.91	มีปัญหาน้อย
การแข่งขันตอบปัญหาวิชาภาษาไทย	2.37	.91	มีปัญหาน้อย
จัดทำวารสารหรือเอกสารเผยแพร่	3.29	.85	มีปัญหามาก
จัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่	2.49	.99	มีปัญหาน้อย
จัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ	2.63	.94	มีปัญหามาก
จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม เช่น การแสดงเพลงพื้นบ้าน	2.98	.91	มีปัญหามาก
รวม	2.75	.67	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 30 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหา
ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละประเภท อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยิมเลขคณิต พบว่าประเภทของกิจกรรม
เสริมหลักสูตรที่ครูภาษาไทยประสบปัญหาในระดับมาก ได้แก่ จัดทำวารสารหรือเอกสารเผยแพร่
การเชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิต และจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม เช่น การแสดงเพลงพื้น
บ้าน การจัดอภิปรายหรือโต้วาที และการจัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ ส่วนประเภทของกิจกรรม

เสริมหลักสูตรที่พบว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ การแข่งขันตอบปัญหาวิชาภาษาไทย การประกวดการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ กลอน การประกวดการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง และการจัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่

ตอนที่ 3 สรุปปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการสรุปปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แสดงการสรุปปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
ปัญหาการใช้หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย	2.49	.50	มีปัญหาน้อย
ปัญหาการใช้เอกสารประกอบหลักสูตร	2.85	.51	มีปัญหามาก
ปัญหาการใช้วิธีสอน	2.48	.58	มีปัญหาน้อย
ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.41	.60	มีปัญหาน้อย
ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.04	.57	มีปัญหามาก
ปัญหาการขาดสื่อการเรียนการสอนแต่ละประเภท	3.22	.58	มีปัญหามาก
ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียน	2.46	.64	มีปัญหาน้อย
ปัญหาทั่วไปในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.79	.60	มีปัญหามาก
ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละประเภท	2.75	.67	มีปัญหามาก
รวม	2.74	.44	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 31 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยประสบ
ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อโดยเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต พบว่า ปัญหาการเรียน
การสอนที่ครูภาษาไทยประสบอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาการขาดสื่อการเรียนการสอน ปัญหา
การใช้สื่อการเรียนการสอน ปัญหาการใช้เอกสารประกอบหลักสูตร ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริม
หลักสูตรแต่ละประเภท และปัญหาทั่วไปในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนปัญหาการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย ที่พบว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอน ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียน ปัญหาการใช้วิธีสอนแต่ละประเภท และปัญหาการ
ใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย

